

இந்து ஓர்ஜன்

HINDU ORGAN

செய்தி தாளால்
பதிவுபெற்றது

பிரதி விலை : சதம் 20.

உவை பரிபாலன சமை வெளியீடு.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
வெளிவருவது

ஆ.பம் விரோதி ஸு (1889) ஆவணி 28-ம் வ அச்சகம: கூவபாகார அச்சியந்தூராலை, 450. காங்கரச்சுறை வீதி, யாசிப்பாணம் கொலைபேசி: 356
பக்கா] யாசிப்பாணம் காலயுத்தி ஸு யுரட்டாதி மீ கூ வ வெள்ளிக்கிழமை (22-9-1978) [இல-2க

சித்தாந்த விளக்கை எடுத்துக் காட்டுகின்றனர் சீலம் பொலிந்த பண்டிகமணி

கிளியை ஞான நிமித்தம்

கவதிகம் வேத
சோறி சுத
சேற முத்த
மிடம் கைவம்.
அது ஆயமேற்ற.

கவம் கவதி
நெதின் முறி வரு
ஏத. அதனை
அத கவதி கைவம் எனப்
படும்.

கவம் கிவ
சுபங்கா. சிவத்
சோறி சொடர்பு
படுத்துதலு.

ஏல்லாச் சமயமும் இருப்பது நீதி என்ற சொல்
அத கைவம். அதே சமயத்தில் அவற்றின் ஒரேயு
மிகுப்பது கைவம்.

ஒன்றேபோன்ற மாறுபடுவின்ற ஏல்லாச் சம
யமுமாய். அவற்றின் வேறுமாய்,

"இராசாங்கத்தில் அர்ந்தத
கைவதி கைவம், எழுத"

என்ற விமர்த்த உறுதின்றுர் தாழுமானவர்.

சித்தாந்தம் முடிந்த முடிபு தலக்கு மேல் மற்
கொடு முடிபு இன்றைத் தோன்றி தெளிவு
கைவ சித்தாந்தம்" என்கின்றத கிவப்பிரகாசம்,
கைவசித்தாந்தம் "சித்தாந்தம்" எனவும் மழங்கும்.

'சித்தாந்த விளக்கி', கைவக கிரிகைவன்பற்றிச்
சித்திப்பொருகா, 'கிரியையன மநவுமகவ யாவும்
ானம கிடைத்ததற்கு விமித்தம்' எனபது கிவப்பிர
காசம்.

கவிதந்தக்க கிடை காண்பதற்குச் செய்யுக்
கிரிகைவனில் கைவதை ஞானம கிடைத்ததற்குக் கிரிகை
கைவ முகக்கையாதல சிந்தக்காம.

ஞானம் இறைஒளி. அது, 'தன்னிலைகம மன
அபிரான் சாரத நரும சகநு' எனவும், தி வருள்
எனவும்படும். அதனைப் பெறுதலை வீரபேறு.

'ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றே இடம்சன்பதில்,
ஒந்து. என்பது ஆயமா கத உயிர் எனவும்
படும் இருள் ஆணவ இருள். ஒளி இறைஒளி.
அத உயிர்க்குமிர். அநாதமிலையே உயிரோடு அத்த
விதப்படிடிருப்பது. அங்குமாவும், அநாதமிலையே
உயிர் மற்றுஞ்சுருப்பு இறைவேரா அதைவிதப்பட
நிறுக்கின்றத. இந்த விலையில் உயிர்க்குப்பிராய இறை
கைவளியும்,

'யிக இருளேயாம்' என்பது கெரிதும் அந்திக்கப்
பாதை. இருள் டம். (ஒளியாகிய ஞானம் எனப்
படும்) அருள சித்த.

(வளர்க்க 2-ஆம் பக்கம்)

புராண படனப் பூர்த்திப்
படிப்பு

சென்த காத மாதப்
தொடக்கம் யாழிப்பாணப்
கைவப்பிரகாசபை ஆ
ரவில் கைவபெற்று வந்த
கைபுராண படனத்தின்
பூர்த்திப் படிப்பு வெளியிப்பு
மை திருமணப் படனம்
ஆணித் துங்கன் 24. ஆம்
நாள் (9-9-78) கணிக
கைவம் பிரபால் 4 மணி
தொடக்கம் கூடே பூசை
தூராதனைக்குடைய கைவ
நாவலர் ஆங்கிரம மண்ட¹
பத்தில் கைவபெற்றது.

பூர்த்திப் படிப்பில் தொடர்
பாப் பயண விரித்தரை

பண்டிதமணி
விருது பெற்றதற்கு
மகிழ்ச்சி விழு

பரம்பரை மட்டிலில்

கிவரீ கி. கிவசாமிக்
குருகளை மட்டிலில் கிவன
கோவில்), தலை கைவில்
மட்டில்லை ஸ்ரீ பஹருத்த
மாரி அம்மா கொவில்
முன்றிலில் 18-9-78 திங்
கேட்கியம் பிரபால்

5 மணியளவிலை விருது
பெற்ற பண்டிதமணி கை
வைப்பிலிப்பிள்ளை அவர்கள்
கைவிலை கிவரீ கி. கிவுதீ

கைவப்பிலிப்பிள்ளை அவர்களை
கைவைப்பிள்ளை கைவைப்பிள்ளை
போன்றும் போர்த்திக
கொரையத்தல, பாராட்டுப்
பத்திரம் வாசித்தல, கை

கை முழுஷனம் கி. கிவுதீ
தயை அவர்களை பொன
ாட போர்த்திக் கைவை
மை மூன்றுப்பட்டப்பிள்ளை,
புலைர் ம. பார்வதீநா
கைவை அகிரியனி கேவ.

கைவப்பிள்ளை, புராணப்படன
வித்தரை கைவகாப்பிலிப்பிள்ளை
முதலிய பல அனபர்கள்
மகழகி உரை வழங்க

நாவலர் வீரவேரா அவர்களை
கைவப்பிள்ளை அவர்களை
கைவப்பிள்ளை கைவப்பிள்ளை
பெற்றுகொள்ளுமாறு கேட்ட
வெளியிலை ஒர் அரும்
பிரச்சந்ததைக் கேட்ட
கைவித்தானர்.

வாரியார் பிரசங்க மாரி!

கிருபானந்த வாரித்தியில் மக்கள்!

அன்னை அருள்

இருந்தால்

வேறென் வேண்டும்!

அன்னையும் பிரதாவும்
முன்னறி தெய்வம் என்ற
மூத்தரயில் முன்னையது
அன்னையன்றே!

இவ்வாறு பதினைந்த
கிமிடப் பஞ்சாமிர்தங்
சொற்பெறுக்கில் அருட்கை
கைவ அவக்காரச் சொற்
பொழிவார் திருமூரக கிரு
பானத்தாரியார் அவர்கள்
கெல்விரகர்த் தர்க்கா
கிடவி ஆயத்தில் சென்ற
சுவாய மாலை அம்பான்
பூசையைத் தரிசித்து வண
கைப் பின் முற்பிட்ட
ஏர்.

வாஜெற்புரைங்கும்திய
கைவதமிழ்ச் சென்னி தங்
கம்மா அப்பாக்குட்டி அவ
ர்கள் குமரனைக் குலதய்
வமாகக் கொண்ட அருளா
ஸ் வாரியார் அவர்கள்
அன்னை கோயிலில் வணக்
குவதம் வளமாய் உரை
நிகழ்தலவுதம் சாலப்
பொருந்தமென்ற கூறி
பொசரித்தனர்.

என்றிபுரை கவின்ற
திரு. சம. கிவப்பிரகாசம்
அவர்கள் வாரியார் எடுத்
தாண்ட "தனங்கரும்.....
.....அபிராமி கடைக்கண்
களே" என்பதை ஞாபகப்
படுத்தி அவ்வாறே அவற்
றபைவலரம் தரும் வாரியா
ராய் வாய்ச் சொற்களே
என்ற குறிப்பிட்டனர்.

கும்பளாவளைக்
கோயிலில்
இரண்டு நாழிகை!

மஞ்சளனப்பதயில் மட்டும்
கேட்டாற் போதாது. விளா
யகர் ஆயத்திலும் முருக
பக்கான் சொற்பெறுகைத்
தைக் கேட்க வேண்டி
மென்று விரதம் பூந்த
அன்பர்கள் சென்றதுதங்கு
கிழமை இரண்டு நாழிகைப்
பொழுதனவில் ஒர் அரும்
பிரச்சந்ததைக் கேட்ட
கைவித்தானர்.

[வளர்க்க 3-ஆம் பக்கம்]

தெல்லிப்பளை

அருள்மிகு தூர்க்காதேவி ஆலயச் சித்திரத்தேர் சிறப்பு மலர்

சித்திரத்தேர்ஸ் சிறப்பு சத்தணையும் பொருங்கை இயமலர் விசம் மணம் என்றென்றும் நிலைக் கண்ணமைய. ஞானிகள், ஆதின சுவாமிகள், பண்டிதமணி, மன்றத் தலைவர்கள், 'கலைகள்' ஆசிரியர் மற்றும் கலைஞர்கள் பலரின் அரிய உள்ளக்கிடக்கைகளை உடனடக்கிய இம்மலர் வெளியிடுகிக் குழுவுக்குத் தலைமை தங்கையார் சுவத்தையிழக்கெல்லி தங்கமமா அப்பாக அட்டு சுவர்கள் ஈதிரத்தேர்ஸ் சிறப்புமலரின் ஒரு இதழ்:

பக்தர் பரவசத்தாற் படிந்த சித்திரத் தேர்

வெங்பா

பழங்கோயிற் பின்னை பருமாலை காசி வினங்கு விநாயகர் மேவ — உள்ளகோரும் தெவளித் திதுப்பதியில் நங்கம்பாள தேவிதுர்க்கை சொல்லுங் தாமோ தனை.

பத்தியூப் பண்பாய்ப் பாந்தவர் பற்றுவேற் மூத்தியையாய் முன்னேர் முயற்சியது — எத்திரத்தேர் தேவிதுர்க்கை சீராயத் திதுநிதிவரச் செய்தார்கள் மூலியத்து நுண்கலையின் நான்.

விவெங்பா

முத்தீயின்பங் சேர் முனைவதற்கே இப்பிறவி சித்தியனின் கங்குளால் நேர்க்கதை — சித்திபெறக் கண்ணுதற்றெழும் ஈசன் கருணை கடாட்சமாய் கண்ணியமெய் வேதமந் நான்குடனே — அண்ணலார் தங்க சிவாகமங்கள் சாத்திரங்கள் தோத்திரங்கள் சிங்கத் திகழுவைக்குஞ் செம்மையிலே — வந்த சிவமைத் தோர்தம் திறனாளில் வாய்த்த வலமுன் சர்க்கை கிரியை — நவமாகத் தொண்டியற்றும் தூய்மை துலங்குதினை தெல்லிங்காப் பண்டியங்கும் துர்க்கை பராக்கி — மொன்டெரிக் கோயில் அடியார்கள் ஞபிட்டங் கேத்திரிச்சாத நோயினால்தான் தக்கவண்ணம் தாங்குகின்றான் — ஆயிரம் ஆயிரமாய்க் கேயிக்கூடியர் ஆண்டகையோர் அவ்விழாக்கள் ஆயுநெறி கண்கேளித் தானந்தம் — பாயில்வள்ளம் ஆற்றலெலாங் அன்னைதூர்க்கை ஆக்கியிதும் — ஆலயமோ போறவுகவின் பான்மை பொனிந்துவருங் — பேற்றினாச் சாற்றமொழி யாமறியேம் நான்னியிற் சைவனெறிக் கேற்றலை கீங்குண்டென் நேசோலி — ஆற்றுப் படுத்துவதே பத்தர் பணியாகும் பண்பின் எடுத்துக்காட்டாக இறைவி தொடுத்த தலம் காறிகைக்கோர் தோற்றும் நானுக்கோர் ஏற்றுமாய் காறிகையின் கீன்பு மென்ஷோங் — வாயியவே நாக்கத் துணையாக்கள் தூடுகின்ற மானுடர் வர்க்கமெலாம் யாலிலத்தில் யாழ்வுபெறு — அர்சனையின் கண்ணமாய்த் தோன்றுமிச் சித்திரத் தேர்க்கூல்நுண் வண்ணமாய் வானவரும் வாமத்திதிர்க் கண்ணுவைம் மண்ணுவகில் மாண்புயர மாதவத்தோர் மல்கிவர நண்ணிசெய் செந்தமிழும் சால்போங்கப் — பெண்ணாரி செய்யந்து வீதிவும் சீஷார் கேதெவாலி தெய்வநெறி அந்தார்கள் சிங்கதையோடு பெய்யத் தீருமுறையின் பண்ணிசை கேணுமைவென் சங்கம பெருநெறியில் நாதம் பெருக்க — கருப்பகையை சங்கல வாதத்தில் காங்குணர் வர்ணமெழு பொங்கலியர் வெளும் புரட்சோடி — என்னுமே அன்னைக்கு) அதற்கென குர்ப்ப அசைந்திவரும் கன்னிகை கந்தவனபோற் காந்தினான் — மனனவே நாலா நேய மலிந்தவர் வேடமுழு ஆலயங் தானும் அருளைச் — சாலுமென்ற போது புதுவேண் போலாந் கூற்றலும் பேதஞ்செய் முயலப் பேயக்கன்று — மேதினியில் தீமையைச் சங்கரித்துக் கிட்டப்படுக்கை பால்தை நூற்றும் ஆற்றுமை தாயென்று — நாமறியத் தான்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சாரத் தருங்குத்தி பின்னமிலான் எவ்கள் பிரானென்ற — முன்னுக்கையை ஆனமாக்கள் தூயறிய அக்னைதூர்க்கை அமப்பைக்கு நான்கிலையும் தங்கமயச் சால்புசெறி — மேன்கைகான் தேர்க்கண்மிக் கேசுறுமின் தேசுறுமின் தேவித்தாஞ் சிர்பார்மின் ஜார்தியித்து ஒண்பொருளை உற்றறிமின் — ஊழுாய் வீசும் இறையொளியின் மின்தோமின் ஹேஷெந்த் தேக்கம் சைவமதச் சிருமாய்ப் — பேசுமிநதச் சித்திரத்தைத் தேவரை சிறப்பத்தைத் தெய்வெலை முதற்மிகை மெய்ஞ்சூன் முதற்றினை — முததிவரையைக் காண்பார் காணபார். கவுரியனைகை கண்ணருளைப் புண்டாரே புண்ணியர். பூர்வீக — மாண்புடையீர் வங்மீன், வடம்பிடிமீன், வாழ்த்துமின், போற்றுமின் தீழுள்ளவைப் பளதுர்க்கைத் தாய்.

வாரியார் பிரசங்கம்

(1-ம் பக்க வளர்ச்சி)

மஞ்சவனப் பதியில்

மக்கள்

தஞ்சம் புகுந்தனர்!

கேட்டுக் கேட்டுத் திருக் பவும் கேட்க வேட்கை கொங்கும் அன்பர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சில தினங்களாகக் கொங்குவில் மஞ்சனப்பதி முருங்கேயில் திருவிதகூர்யாவும் சிறந்த பொலிந்த பெருவித மருங்கைக்கு கடல் போலப்பறவில்லை கையை முருகன் திருவளகும் காரியார் எந்தபுராணக் கருத்தைக் கிரைசமாகப் பிழிந்த தேன் கொட்ட வாரி வழங்க நிகழ்ச்சி பெரும்கைப் புராணம்.

சித்தாந்தவிளக்கு

(2-ஆம் பக்கத்து வளர்ச்சி)

வாழ்க்கை; முக்குடையை விட செங்கவம் 'பயன்மரம் உள்ளப்பறுத்தற்ற'; பல வேறு இடங்களில் சித்தாந்த அப்புபும் புராண அப்புபும் கடாத்திவருபவர்; இவ்வாரூபகோர் 'ஊருணி' யைக் காண்டல் அரிது அரிது.

ஆசிரியர் அவர்களைப் பயன் செய்யும் முறையிற் பசுவையெய்யும் மானிப்பாய் இந்தசமய விருத்திக் கங்கை எத்தணை முறை பாராட்டிலும் பாராட்டு முற்றால் எப்பாது.

சித்தாந்த விளக்குக் கிரிதீபம் ஆகு

இலவச நூல்

தேமதாந் திருமுறைகளைக் கடைக்கலனும் போற்றப்பட வேண்டுமென அயராத உழைத்து வரும் யாழ்ப்பாணம் திருமுறை முறைகளைக் கடைக்க அன்னி செய்யும் வண்ணம் திருநாள சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த பொங்கலிப்பதி கங்கை 17-9-78 அன்று இலவச வெளிப்பாக மக்குக்கு மழுங்கினர்.

கொங்குவில் மஞ்சவனப் பதி முருகன் குலைத்திக் கிருபானத வாரியர் கொமிகான் இந்நால் வெளிப்பட்ட மக்குக்கு மழுங்கினர்.

கொங்குவில் மஞ்சவனப் பதி முருகன் குலைத்திக் கிருபானத வாரியர் கொமிகான் இந்நால் வெளிப்பட்ட மக்குக்கு மழுங்கினர்.

கைகூப்பித் தொழு நிற்போம்?

பத்தர்: "நமக்கு ஒரு வாயும், ஒரு வயிற்களைச் சிற்கின்ற தலத்திற்கு வெளியே...! வெளியே...! அப்படியானால் நாம் வெளியே ஒரு பாணியிலும் வேறுநாட்டு வெறுபணியிலும் செய்யக் கொமா? என்கிற வாரியர்!

பத்தர்: கொதுதான்! வாரியார் தோறும் அன்பர்களுவா? (பத்தர் — பத்தர்)

வாரியிவர் வாழி!

தெய்வத் திரு பெருக்கும் திருமுருக. திருபாவந்த வாரியார் அவர்கள் கொக்குவில், மஞ்சவனப்பதி முருகன் ஜெயத்தில் கந்தபுராண விரிவுரை ஆற்றிவைத் தொராட்டு முகமாக 19-9-78 செவ்வாய்க்கிழமையைக்கு கடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் பாழ். நாயன்மார்க்கட்டு, சௌவமை அபிவிருத்திக் கழகத்தினரால் வழங்கப்பெற்ற பொற்றுத் தொமாளி ஒன்று வருமாறு:

முதிர்ந்தகளி எழுந்தவழு துயர்த்தகை என்று முற்றறிவில் வாரியர்களாற் கேதுவமை சொல்வோடு இதந்தருமன் பினிமையுறக் கடம்பனது புகழை

இவருரைக்கக் கேட்பதுபோல் இனிமைபிறி துவக்கோ? வத்தம்புரிய எழுந்தருளும் குர்ப்பைவுக் கேட்பது நிதந்தருவர் முருகனது கிருபையினி வோக்கும்

நேர்க்கிரு பாண்த வாரியிவர் வாழி!

கை பரிபாலன கைப்

கை சமய பாடப் பரீட்சை

1977

பாடசாலைப் பரிசில் பெறுபவர்

முக வளர்ச்சி - 3

27 வரணி மகா வித்தியாலயம்

சீதா ஆறுமுகம் 4

சாஸ்வதிப்பின்னை கந்தையா 5

சுவானந்தன் வெலாயுதம் 6

கமலரதி மாணிக்கம் 8

தேவாணி மகா லிங்கம் 9

யோகம்மா கந்தையா 10

28 இராமநாதன் கல்லூரி; கன்னும்

சுமுரி சுங்கரவிஸ்கம் 3

THOUGHTS TO BE TREASURED

மந்திரங்களை எவ்வும் அகுளிச் செய்த,
மற்ற அவற்றின் கலைஞர் சட்டகிள்ளை
இங்கூட மயக்குறம் ஜூப்பெதலீப் பாணம்
செழுமறைபோர்க்கு அகுளி அவர்த்தனாகும் அங்கு
ஒங்கைத்தழும் மந்திரங்கள் எல்லாம் சொல்லும்
முதலாகும் முதல்வரும் எழுத்தஞ்சை என்பதை
அங்கியினுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்தஞ்சை என்ற
அஞ்செழுத்தின் திருப்பதிம் அகுளிசெய்தார்.

After graciously chanting all the Mantiras and clearing the doubts that confused the minds of the brahmans in the Vedic rites, he hymned the sacred Devara Pathicam ending with the words அந்தியுர் மந்திரம் அஞ்செழுத்தஞ்சை, thus enlightening them and making them realize that the Sri Panchaksharam of the Lord is the original source of all the Mantiras.

Hindu Organ

Friday, September, 22. 1978.

GIFTS TO GOD!

It is time that the Saiva Public understood the attributes of God to enable the people live a truly religious life.

In this context we refer our readers to the chapter on 'Popular Saivism' in the 'Glories of Saivism' written by Saiva Periyar Shivapadasundarampillai, the centenary of whose birth was celebrated last week most enthusiastically.

Says he: "The offer of gifts to God in return for the granting of requests is based on the gross misunderstanding of the attributes of God." Concluding this chapter Saiva Periyar makes a fervent appeal to his countrymen: "Popular Saivism must go. Religious education must come. It must reach both young and old. It can easily reach those fortunate youngsters who are studying in Shaivite Schools and state schools. Shaivite Societies ought to carry religious knowledge to Shaiva children studying in schools of alien faiths. They must also find means of taking the light of religion to the grown-ups. Then alone can Shaivism shine in all its glory."

"Popular Saivism" is explained by Saiva Periyar as, "the religion of those who have no idea of the content of the Shaiva Shastras" — the italics are ours.

We are, however, confident that the special endeavour that is being spiritedly made by the Saiva Paripalana Sabha through the Sub-Committee on Religious Propaganda to prevent the nefarious activities of unscrupulous managers of temples and other irreligious persons to encourage slaughter of animals, taking advantage of the offerings of unsuspecting worshippers, will bear fruit and make Shaivites true Shaivites.

Propaganda can be inspiring only if it is undertaken by devotees with a sincere feeling of patriotism. Verbose and perorations cannot produce the required results unless the propagandists mix with the people and teach them the practice of religion.

Saiva Periyar Centenary Reproduction

GLORIES OF SHAIVAIM

By S. Shivapadasundaram B. A.

(continued from last issue)

Panobaksharam not only includes all entities but also shows the relationship in which they stand. The evolution of the soul, its past, present and future are all very clearly pictured in it. The Five Letters may be arranged in two ways. In one of these, the first letter is the suppressor of Malam and in the other, the first letter is the Shiva. The former is intended for those who are worldly minded. If they meditate on it they will gradually give up worldly-mindedness and become Godly-minded. Then they will be entitled to contemplate the second form. The second form leads the Godly-minded to one-ness with God and is hence called Mukti-Panchaksharam. In these two forms of Panchaksharam we see at a glance what we essentially are, how mistaken we are in our view of ourselves, how we find utmost satisfaction in wallowing in the mire of worldliness and how reluctant we are to approach the sparkling, healing, transparent spring which lies beside us. We also see what infinite value we set on things of no value and how we regard as negligible the real infinites, God and Soul. In the Panchaksharam we see for the first time, what we intrinsically are, apart from the malams—from our body and from Anava with which we ordinarily identify ourselves. For the first time, we also see our loving Lord who has given us His Grace which assumes two forms, one of which stands on our right and the other on our left nursing us, feeding us and looking after us, day and night. One of these wears out the fetters which have made us impotent, the other makes us divine. The Panchaksharam is really glorious to behold.

The contemplation of Panobaksharam does not end in beholding its glories. It is an image of God and, like other images, acts on the soul. The soul's reactions to it are similar to those that occur during the worship of other images. Besides, it is a power by itself (உத்திரேஷ்டி). It does not owe its power to any other thing. On the other hand, other images owe their divinity to Panobaksharam, and to other mantras which are its satellites. To the contemplator, it gives the power to protect himself from the terrors of Anava. The word Mantra itself means that which protects those who contemplate it.

Whereas most images do not bring home to the worshipper the fact of his being bound by Anava, the Panobaksharam places before him his state of bondage. It places the whole situation clearly, unmistakably, forcefully and convincingly. The first thing that is preached to him by the Mukti Panobaksharam is the endless Love of God which is shown in the second letter. He sees God and his Love distinctly. The next thing that catches his eye is vileness of the Anava which has blinded him. But he also sees with a relief and delight the eye-surgeon who stands between him and Anava and is slowly removing the cataract. The sight of God and of His two gifts, the loving nurse on his left and the eye-surgeon on the right, melts the heart of the worshipper who, hence, pours his whole love on God. He sees that his intimate companion, the Anava, with whom he has practically identified himself, is a hardened cut-throat. This is to him a new vision. He makes up his mind to get out of the reach of Anava.

The second set of thoughts that comes to him in the contemplation of Panobaksharam is the values of things. Of the three malams that which makes a direct appeal to him is Maya. His body is a product of Maya. The material universe and the mental universe are all products of Maya. But Maya is insentient and inanimate. On the other hand, he himself is sentient and animate. The products of Maya are ephemeral. They come and go and finally involve into primordial Maya. Realising his superiority over the things of this world, he makes up his mind not to condescend to be the slave of any of them. He has been a slave of most of them, a slave not only of pleasant sensations but also of unpleasant sensations. Tobacco has an unpleasant taste. Still there are people who have be-

come slaves of tobacco for the sake of other experiences. The taste of opium is worse and opium does greater harm than tobacco. The opium eater is the helpless slave and men have become millionaires by supplying opium to its slaves. The contemplator of Panobaksharam resolves to give up not only these dangerous products of Maya but also the better class of its products. He would eat to appease his hunger but he would not be a slave to palatableness. He wears clothes to protect his body but sets no value on showy dress. He would make use of only those products of Maya which are indispensable to him. He gives no room to desires for other things. He would not allow himself to be a slave to any kind of lust, whether of wealth, of power or of the charms of other sex. A living, eternal entity would not be a slave to a lifeless, inert, transitory, non-entity. He despises it, or rather takes no notice of it. He is Chit whereas these are Achit. Chit cannot be a slave to Achit.

On the other side of the Panobaksharam he sees God who is the source of all knowledge and power, the infinite Being before whom he himself shrinks to insignificance, who is showering on him infinite love to make him an infinite Achit like himself, placing on his either side the two forms of his love, the Parashakti and the Adishakti to illumine him, to help him break the Anavic fetter and to confer on him the eternal bliss of being one with God. He has to choose between kinship with Anava and kinship with God. The Panobaksharam gives him no room even for choice as the charms of the other side have been annihilated by it. He has only one path before him and walks along that path to the Feet of God.

(To be continued)

வான்முகில் வழாது பெய்த
யல்வளர்க் கரகக மன்னன்
கொன்முறை யாக செய்த
குறைவிலா துயிக்க வாந்த
ஏனையை யறங்க கோங்க
நற்றவை வெள்ளி மல்க
குளையைகொள் கொவந்தி
விளங்குக் கலக மெல்லாம்.

Printed and published by the
Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna at their
Saiva Prakasa Press, 450,
K. K. S. Road, Vannarponnai,
Jaffna on Friday, September 22,
1978.

Editor-in-Chief:
R. N. Sivaprasasam